

בש"פ 7349/15 - מדינת ישראל נגד דניאל נחמני

בבית המשפט העליון

בש"פ 7349/15

לפני: כבוד השופטת ד' ברק-ארז

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: דניאל נחמני

בקשה שניה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר
הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996

בשם המבקשת: עו"ד עידית פרג'ון

בשם המשיב: עו"ד עופר אשכנזי; עו"ד מיכל רובינשטיין

החלטה

1. בפני בקשה להארכת מעצרו של המשיב בפעם השנייה לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 החל מיום 11.11.2015 בתשעים יום או עד למתן פסק דין בתפ"ח 28279-11-14 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

רקע עובדתי וההליכים עד כה

עמוד 1

2. ביום 13.11.2014 הוגש נגד המשיב כתב אישום חמור המייחס לו עבירות רצח בכוונה תחילה לפי סעיף 300(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), מעשה סדום לפי סעיף 347(ב) בנסיבות סעיף 345(א)(1) לחוק העונשין ואינוס לפי סעיף 345(א)(1) לחוק העונשין. כתב האישום נסב על אירוע שהתרחש לפני כשמונה עשרה שנים ביום 22.2.1998, ומגולל את פרטיה של פרשה קשה של ביצוע עבירות מין חמורות, ובהמשך לכך רצח, של נועה אייל ז"ל (להלן: המנוחה). הגשת כתב האישום לאחר שנים רבות התבססה על דגימת דנ"א שעל-פי הנטען מתאימה ל-דנ"א של המשיב. על חלק מפרטיו של כתב האישום הוחל צו איסור פרסום.

3. בד בבד עם הגשתו של כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים, ובית המשפט המחוזי הורה על מעצרו עד מתן החלטה אחרת. ביום 3.12.2014 בא-כוחו הקודם של המשיב הסכים בשמו לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר בתיק. אשר על כן, בית המשפט המחוזי הורה על מעצרו של המשיב, תוך שמירת זכותו לטעון לכרסום בעוצמת הראיות לכאורה במסגרת בקשה לעיון חוזר.

4. מעצרו של המשיב הוארך על-ידי בית משפט זה פעם אחת בהסכמה, שניתנה על רקע הצורך של ההגנה להיערך למשפט המוגדר כמורכב (בש"פ 5076/15, השופט א' שהם).

הבקשה שבפני

5. המדינה מבקשת להאריך את מעצרו של המשיב בתשעים יום נוספים. היא מדגישה את מסוכנותו של המשיב כפי שהדברים עולים מכתב האישום, אשר נתמך בראיות לכאורה, וכן את החשש האינהרנטי להימלטות מאימת הדין (בשים לב לחומרת האישומים התלויים ועומדים נגדו).

6. באשר לקצב התקדמות המשפט מצביעה באת-כוח המדינה על כך שאין לייחס לתביעה אחריות להתמשכותו עד כה, ומבלי לבוא בטרניה להגנה. נכון למועד הדיון בבקשה זו התקיימו, כך נמסר, שלושה דיוני הוכחות, שבהם נשמעו ששה עדים ונשמעה עדותו החלקית של עד נוסף. באת-כוח המדינה מציינת כי צפויים להישמע עוד עדים רבים, אך סבורה כי אין בכך כדי לגרוע מעוצמתה של הבקשה להאריך את מעצרו של המשיב.

7. בא-כוחו הנוכחי של המשיב מתנגד להארכת המעצר. הוא סבור כי חלוף הזמן מאז בוצעו המעשים הנתעבים בכתב האישום, תקופה שבה ניהל המשיב אורח חיים נורמטיבי, מקהה את החשש למסוכנות, באופן שמצדיק הזמנתו של תסקיר. כמו כן, הוא טוען כי מצבו הכלכלי והמשפחתי של המשיב מלמד על העדרו של כל חשש קונקרטי להימלטות. בא-כוח המשיב ביקש להצביע גם על כך שחלק מחומר החקירה התקבל רק בחודש אוגוסט 2015.

8. בתשובה, המדינה טוענת כי אין ללמוד משגרת חייו של המשיב על העדר מסוכנות, בשים לב לכך שהמעשים המיוחסים לו סותרים מניה וביה את העולה משגרה זו.

דיון והכרעה

9. לאחר ששקלתי את הדברים אני סבורה שדין הבקשה להתקבל.

10. ההשלכות העולות מכתב האישום החמור במקרה זה על שאלת המסוכנות הן ברורות ביותר. אכן, לכל הדעות חלף זמן מאז ביצוע העבירות המיוחסות למשיב. אולם, כפי שציינה בצדק באת-כוח המדינה, טיב העבירות המיוחסות למשיב סותר קיומו של אורח חיים המכונה נורמטיבי בשגרת היומיום. על כן, אין באורח חיים זה בלבד כדי לגרוע מן המסוכנות הנשקפת מהמשיב, חרף חלוף הזמן. על כך יש להוסיף כי המשיב מואשם בין היתר בעבירת רצח, וכי במקרים מעין אלו ניתן יהיה להסתפק בחלופת מעצר רק בנסיבות חריגות (ראו והשוו: בש"פ 5887/15 מחמוד נ' מדינת ישראל, פסקה 22 (6.10.2015)). אני סבורה אפוא שבשלב זה של הדיון הכף עודנה נוטה לעבר הארכת מעצרו של המשיב.

11. אשר על כן, אני מורה על הארכת מעצרו של המשיב החל מיום 11.11.2015 בתשעים יום או עד למתן פסק דין בתפ"ח 28297-11-14 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"ח בחשון התשע"ו (10.11.2015).

ש ו פ ט ת